

vilket sker utifrån uppgifter som samma kund har lämnat i enlighet med gällande bestämmelser. De databehandlingscentraler som utarbetar lönebesked utför således inte något arbete som innefattar en bedömning för att i enlighet med relevant lagstiftning fastställa varje arbetstagares nettolön och som kräver en utredning av och fördjupade kunskaper om lagstiftningen på området. Att verksamhet som avser framställning och tryckning av lönebesked förbehålls arbetskonsulenter kan därför inte anses motiverat med hänsyn till syftet att skydda arbetstagarnas rättigheter, eftersom dessa arbetsuppgifter huvudsakligen är av verkställande karaktär och inte kräver särskilda yrkeskvalifikationer.

— För att tillhandahålla tjänster för framställning och tryckning av lönebesked till små företag krävs att databehandlingscentralerna har "bildats och består uteslutande av personer som är inskrivna i [sådana] register". "Detta krav förhindrar ... styrelseledamöterna i utländska moderbolag att finnas bland grundarna eller vara ledamöter i styrelsen i det italienska dotterbolaget, om de inte skriver in sig i ifrågavarande yrkesregister. ... [Det är] därför ... här ... fråga om dold diskriminering som, genom tillämpning av ett annat kriterium än nationalitet, i praktiken leder till samma resultat som diskriminering som uppenbart är grundad på nationalitet" (generaladvokaten Mischos förslag till avgörande i mål C-79/01, Payroll Data Services, REG 2002, s. I-8923).

— I den italienska lagstiftningen föreskrivs att en person som ansöker om registrering i ett sådant register skall bifoga ett hemortsbevis till ansökan. Om syftet med kravet på bosättning är att möjliggöra kontroller och eventuellt vidta sanktionsåtgärder mot de tjänsteföretag som gör sig skyldiga till lagöverträdelse, förefaller kravet vara helt och hållet oproportionerligt. Oavsett bosättningsorten är det naturligtvis möjligt att utföra kontroller och om nödvändigt påföra vilken databehandlingscentral som helst, oavsett i vilken medlemsstat den är etablerad, sanktionsåtgärder. Kravet på bosättning förefaller således inte vara motiverat av behovet av att skydda arbetstagarna, vilket de italienska myndigheterna har anfört.

— I den italienska lagstiftning som talan avser föreskrivs att även databehandlingscentraler som är etablerade i andra medlemsstater, för att kunna erbjuda sina tjänster, inom sin interna organisation måste ha tillgång till arbetskonsulenter som är inskrivna i ett italienskt yrkesregister. Kravet på inskrivning i yrkesregistret för arbetskonsulenter förefaller gå utöver vad som krävs för att skydda arbetstagarna och innebär att det för att tillhandahålla tjänster föreskrivs ett verkligt förfarande för godkännande av de behöriga myndigheterna, utan att det görs åtskillnad mellan etablering och tillfälligt tillhandahållande av tjänster. Att bortse från denna skillnad skulle medföra att "fördragets bestämmelser – som just avser att säkerställa friheten att tillhandahålla tjänster – förlorar sin ändamålsenliga verkan" (dom av den 3 oktober 2000 i mål C-58/98, Corsten, REG 2000, s. I-7919).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 8 september 2006 – DNA Verkot Oy

(Mål C-366/06)

(2006/C 281/38)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DNA Verkot Oy

Motpart: Sonera Mobile Networks Oy och Viestintävirasto

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG⁽¹⁾ av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) tolkas så, att ett teleföretag kan överklaga ett beslut i vilket det fastställs att en konkurrent till detta teleföretag inte har ett betydande marknadsinflytande?
- 2) För det fall den första frågan besvaras jakande, ställer den hänskjutande domstolen följande följdfråga:

Följer det av kravet i artikel 4.1 i ramdirektivet 2002/21/EG, på att vederbörlig hänsyn skall tas till ärendet i sak och att det skall finnas ett effektivt förfarande för överklagande, att den nationella domstolen kan pröva omständigheterna i målet, göra en rättslig värdering och avgöra ärendet, utan att den nationella domstolens behörighet härför inskränks till följd av ett beslut som kommissionen fattat med stöd av artikel 7.4 i ramdirektivet eller av dess motivering avseende marknadsanalysen?

⁽¹⁾ EGT L 108, s. 33.